

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 29. Et primo die azymorum quando pascha immolabant. v. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

minum comprehendat vel solus vel cum paucis a seclis, ut cum Iudæis ostendat & tradat seu aperte seu occulte, omnem ad id mentem commovebat, omnes intruebat infidias, omnem curam, omnem diligentiam sollicitudinem: & cuncta hæc mala cupiditas procreabat, qua captivus detinebatur, ut omnium Christi beneficiorum in se oblitus, disciplinæ, piarum admonitionum, adhortationum, exemplorum, conversationis, quæreret solum quomodo eum opportunè traderet. En quantum malum amor pecuniæ, quam inquietum malum, quam abominandum, per quod fides violatur, Societas dissipatur, amicitia tollitur, parentes contemnuntur, Deus venditur.

Longe igitur sit à me Domine, pecuniæ amor, spes lucri temporalis valeat, non nominetur in homine quarente Deum: seruent eam Mercatores qui terrenis inhiant: Ego pauper spiritu cum paupere Christo contentus in cælestibus quæram esse dives.

§. 29. *Et primò die azymorum quando pascha immolabant, v. 12.*

Annotat hic Evangelista tempus, circa quod proditio hæc facta est, in diebus scilicet azymorum, sed an in ipso primo è septem diebus azymorum? an pridie primæ diei azymorum video apud eruditos controuersi. Herwartus Bauariæ Cancellarius in chronologia Noua urgentia afferat argumenta, cur pridie primi diei azymorum debeat intelligi, utcumque autem id sit, dies Iouis erat quem decimum tertium quidam, alij decimum quartum diem primi mensis Iudaici fuisse asserunt, quo tempore fermenta abijcere & immolare paschalem agnum more patrio solebant ad vesperam & eundem assatum cum lactucis agrestibus manducare, stantes, loci cincti lumbos, & baculum in manu, ut peregrinantes, tenendo. Quo etiam tempore pascha verum, agnus Dei innocens, immolatus est Christus, & quidem duplici modo, nempe incruento & cruento. incruento quidem cum se ipsum suis manibus tenens secundum ordinem Melchisedech, obtulit Deo Patri, suum Corpus & sanguinem sub speciebus panis & vini, ea constituendo in æternam oblationem pro remissione peccatorum, & tradendo discipulis suis eadem mysteria celebranda usque ad finem mundi. Cruento vero modo tunc oblatus est, cum nocte infecuta post oblationem incruentam à Iuda traditus, à Iudæis tentus, ac ligatus, ipsius passionis luctu curriculum morte sancta in cruce expansus consummat.

O Vere innocens Iesu! O Agne immaculate Iesu! quam vere & bene appellamus pascha nostrum, qui totis animi medullis desiderasti, in hac solemnitate festi immolari pro nobis, ut vitam habeamus, & abundan-

ius habeamus: & quo magis inimici tui etiam in hoc festo festinabant te
 assequi & occidere: eo ardentius & tu immolari pro ipsis auebas & vitam
 tuam dare pro vita ipsorum.

§. 30. *Dicunt ei discipuli: Quo vis eamus & paremus tibi, ve manduces
 pascha. v. 12.*

Prædie igitur vel primò azymorum accedunt discipuli inter quos erat
 & Iudas ad Iesum dicentes: quo vis eamus & paremus, tibi comedere pa-
 scha? quasi dicerent: nouimus te Domine quia tenacissimus es obseruator
 legum: & iam instant dies solemnitatis azymorum, in qua conuenit man-
 ducare agnum paschalem: & ecce stamus ad obsequium tuum, manda so-
 lum & commenda & parabimus sicut nouimus te velle: sed quid est quod
 dicitis pauperes, vagi, piscatores, vbi vis? Ergo omnium ædium vos domi-
 ni estis? ergo vbique vos Christo conuiuium instruere poteritis: non equi-
 dem tantam tunc in eis fidem fuisse audeo credere, sed potest dictum illud
 simplicius, uti inter homines assolet, intelligi, cum rationabilem, non mira-
 culis fultam inquirimus voluntatem proximi, dentes vti vis &c. aliàs, si
 tanta in discipulis viguit fides, ita verba eorum accipi possunt; poterimus
 ubicunque modo ipse mandauerit: iubeat sibi in Pilati prætorio instrui
 epulum, fiet. iubeat in Herodis regia, non morabimur: iubeat vel in Tiberij
 Cæsaris triclinijs, instituetur, à Domino vniuersorum non est petendum,
 nisi quid velit. Si sic accipimus apparet certe hic animus in Apostolis excel-
 sus, & dignus Christi schola in ijs discipulis, qui olim ad sequelam vocati
 relictis omnibus secuti sunt eum.

Deus meus & Dominus, animatus voce discipulorum tuorum solenni;
 quam & S. Paulus Apostolus primam esse voluit in sua conuersione, fi-
 denter dico. *Vbi vis, Domine, vbi vis tibi præparem comedere pascha? vbi
 vis me tibi seruire? in statu Religioso? an Ecclesiastico, an sæculari? Dic,
 Vbi vis, ego per tuam gratiam conabor ibi tibi pascha parare, ubi tu signifi-
 caueris tibi magis placiturum.*

§. 31. *Et mittit duos ex discipulis suis. v. 13.*

Petrum scilicet & Ioannem primos Apostolorum & dilectione præ-
 latos ad præparandum finem veteris legis, & initium nouæ per cænam, in
 qua verus tandem apponeretur agnus paschalis. Prima enim fuit hæc
 manducatio Christi veri Agni paschalis & sepelitio veteris. Prima inquam
 manducatio corporis & sanguinis in nouo testamento, & paschalis cuius
 materiam ambo isti præpararunt: & quia Sacramentum intimæ dilectionis
 erat (in fine enim dilexit nos) teste eodem Ioanne, dando & instituendo